

# Uznesenje Blažene Djevice Marije

Danas u zajednici s cijelom  
Crkvom slavimo trijumf Majke,  
Kćeri i Zaručnice Božje  
'Assumpta est Maria in coelum,  
gaudent angeli'

14.08.2020.

Danas u zajednici s cijelom Crkvom  
slavimo trijumf Majke, Kćeri i  
Zaručnice Božje.

...tako se sada radujemo, jer je  
Marija, nakon što je Isusa pretila od  
Betlehema do podno križa, sasvim

kod Njega, dušom i tijelom, te uživa vječne radosti.

### *Susret s Kristom, 176*

Ali promislite: Bog je jamačno želio svoju Majku visoko uzdignuti, pa ipak je istina da Marija u svom zemaljskom životu nije bila pošteđena ni od iskustva boli, ni od tegobe rada, ni od sumraka u vjeri. Ona žena iz naroda koja je jednog dana počela glasno hvaliti Isusa uzviknuvši: „Blago utrobi koja te nosila i prsima koje si sisao“ dobiva od Gospodina odgovor: „Većma blago onima koji slušaju riječ Božju i drže je.“ To je bila hvala njegove Majke, njezino iskreno, puno predanje i do kraja doživljeno fiat, neka bude, koje se nije pokazalo na upadljiv način, već u skrivenoj i tihoj žrtvi svakodnevice. ...

Da bismo pripadali Bogu, da bismo se pobožanstvenili, moramo najprije postati sasvim ljudi, naš uobičajeni

ljudski život moramo živjeti s  
uzdignutim pogledom prema Bogu i  
posvećujući ono što nam se čini  
neznatno. Tako je živjela Marija.  
Ona, koja je puna milosti, cilj  
božanske naklonosti, izdignuta iznad  
anđela i svetaca, vodila je redovit  
život.

Marija je stvorenje kao i mi, sa srcem  
kao što je naše, sposobno za klicanje i  
radost, patnju i suze. Dok joj Gabrijel  
nije priopćio volju Božju, naša Gospa  
nije znala da je izabrana prije svih  
vjekova da postane Majka Mesije.  
Ona vidi svu svoju neznatnost: Zato  
kasnije u dubokoj poniznosti  
spoznaje da joj velike stvari učini  
Silni.

*Susret s Kristom, 172*

*Assumpta est Maria in coelum,  
gaudent angeli* (antifona večernje na  
svetkovinu Velike Gospe). Bog je  
primio Mariju dušom i tijelom u  
nebo. Među anđelima i među

ljudima vlada radost. Odakle dolazi ta današnja nutarnja radost uz koju se čini kao da nam srce poskače u grudima i duša se ispunja mirom? Radujemo se jer slavimo veličanje naše Majke i naravno je da se mi, njezina djeca, naročito radujemo kad vidimo kako nju časti Presveto Trojstvo.

Krist, njezin presveti Sin, naš brat, dao nam ju je na Kalvariji da nam bude Majka, kako je rekao sv. Ivanu: „Evo ti majke!“ (Iv 19:27). I zajedno sa ljubljenim učenikom i mi smo je u onom trenutku krajnje bezutješnosti primili kao Majku. Marija nas je uključila u svoju bol kad se ispunilo proročanstvo: „Tebi će samoj mač probosti dušu“ (Lk 2:35). Mi smo svi njezina djeca; ona je Majka cjelokupnog čovječanstva. A sada čovječanstvo slavi jedinstven događaj njezina uznesenja: Marija uzlazi na nebo, Kći Boga Oca, Majka Boga Sina, Zaručnica Boga Duha Svetoga.

Naša je Majka uzor u tome kako Ona odgovara na milost. Kad razmotrimo njezin život, Gospodin će nam dati svjetlo kako bismo svoj obični život mogli učiniti božanskim. Mi kršćani često mislimo na Majku Božju tijekom godine kada slavimo marijanske blagdane, a često i u običnoj svakodnevnici. Ako se koristimo tim prilikama i pritom razmišljamo kako bi se naša Majka ponašala u zadacima koje moramo ostvariti, onda malo pomalo učimo nešto novo: i konačno, bit ćemo joj slični kao djeca svojoj majci.

Slijediti na prvom mjestu njezinu ljubav. Ljubav ne smije ostati na osjećajima: ona se treba sastojati od riječi; ali prije svega od djela. Djevica Marija nije rekla samo fiat, već je ona tu čvrstu i neopozivu odluku ostvarila u svakom trenutku svoga života. Tako i mi: kad nas Božja

ljubav takne u srce i kad spoznamo ono što Bog hoće, onda se moramo također odlučiti da budemo vjerni i odani kako bismo tu odluku proveli u djelo. Jer „neće svaki koji mi govori: „Gospodine, Gospodine!“ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskoga Oca“ (Mat 7:21).

Treba slijediti njezin savršeni način u naravnome i nadnaravnome. Marija je u povijesti spasenja odabrano stvorenje jer je „Riječ tijelom postala i nastanila se među nama“(Iv 1:14). Ona je bila tankoćutni svjedok i ostala je nezamijećena; nije joj se sviđalo primati pohvalu jer njezine težnje nisu išle na vlastitu čast. Marija je prisutna kod tajni u djetinjstvu svoga Sina – možda ih smijemo nazvati normalnim tajnama – ali za vrijeme velikih čudesa i oduševljenja mnoštva nje tu nema. Marije nema ni kad u Jeruzalemu Kristu, koji jaše na magarcu, kliču

kao Kralju. No ona se opet pojavljuje pod križem kad svi pobješu. Njezino neupadljivo ponašanje pokazuje veličinu, dubinu i svetost njezine duše.

Pokušajmo od nje učiti, slijedimo njezin primjer u poslušnosti prema Bogu, u tom nenapadnom spoju služenja i vladanja. U Mariji nema ničega od onog držanja ludih djevice, koje doduše slušaju, ali bez razmišljanja. Naša draga Gospa samo osluškuje što Bog hoće, razmišlja o onome što ne razumije, pita ono što ne zna. Potom se sasvim predaje Božjoj volji: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi“ (Lk 1:38). Vidite li tu divotu? Sveta Marije, naša životna učiteljica, pokazuje nam da poslušnost prema Bogu nije podložnost i da savjest nije pokorena, već nas ona u našoj duši vodi k tomu da otkrijemo „slobodu djece Božje.“ (usp. Rim 8:21)

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
hr-hr/article/uznesenje-blazene-djevice-  
marije/](https://opusdei.org/hr-hr/article/uznesenje-blazene-djevice-marije/) (20.03.2026.)